

خبر

خمس: باید تغییراتی در خود ایجاد کنیم

پاکو خمس سرمربی اسپانیایی تیم فوتبال تراکتور درباره شرایط تیمش می گوید: «با توجه به تلاش فراوانی که انجام داده‌ایم، عملکردمان در نیم فصل اول خوب بود. اکنون زمان آن فرا رسیده که تک تک ما تغییراتی در خودمان ایجاد کنیم تا بازدهی مان بیشتر شود. ایجاد تغییر بدین معنا نیست که بیشتر کار کنیم، می‌خواهم هر کدام از اعضا مسئولیت‌شان را با تمرکز بسیار بالا انجام دهند. موضوع بحث ما صرفاً اتفاقات داخل مستطیل سبز نیست. اعضای تیم باید در رابطه با رفتار، شخصیت، استراحت و مراقبت از سلامتی‌شان بیش از گذشته وسواس داشته باشند و نقاط ضعف‌شان را بهبود بخشند.» او با اشاره به نیم فصل دوم لیگ برتر این طور می‌گوید: «تراکتور در نیم فصل دوم علاوه بر لیگ برتر باید در جام حذفی هم قایت کند. نیم فصل دوم حائز اهمیت است، چرا که جایگاه نهایی تیم‌ها مشخص می‌شود. هر بازی کنترل بهتری داریم و عملکرد تیم روز به روز بهتر می‌شود. بازیکنان هم می‌بایست در نیم فصل دوم از خطا و دریافت کارت بپرهیزند. تمامی کارها را باید بهتر از قبل انجام دهیم و خود من نیز از این قاعده مستثنی نیستم. اوایل حضورم، بازیکنان به راحتی تمرکزشان را از دست می‌دادند، ولی اکنون از این حیث خیلی بهتر شده‌ایم و از تمامی بازیکنان درخواست دارم تا تمرکز بسیار بالا در تمرینات حاضر شوند.» آن‌ها برای بازی حذفی آماده می‌شوند: «ما باید به شکلی برای این بازی آماده شویم که انگار با تیم‌های مدعی لیگ برتر بازی داریم. اگر بازی با چوکا را جدی بگیریم، مشکلی نخواهیم داشت، در غیر این صورت، کار برای مان سخت می‌شود.»

ستاری: هر پستی عنایتی بخواهد بازی می‌کنم

محمد ستاری بازیکن جدید تیم پیکان درباره انتخابش می‌گوید: «یک نیم فصل در لیگ یک سپری کردم، نیم فصل خیلی خوبی بود. خیلی بهتر از آن چیزی بود که قبل پیوستنم به لیگ یک فکر می‌کردم، اتفاق افتاد. ما توانستیم آمار صدرصد پیروزی در بازی خانگی را به دست بیاوریم و یک تجربه بسیار خوب برای من بود و دوست دارم با صعود خبیر به لیگ برتر دل مردم خوب خرم‌آباد شاد شود و واقعاً هم امسال چون من خودم از نزدیک شاهد تلاش بچه‌ها و همه ارکان باشگاه بودم به نظرم امسال تیم خبیر صعود می‌کند. از کار فنی تیم پیکان هم خود آقای عنایتی و هم آقای رجب‌زاده با من تماس گرفتند. چون ما سابقه کار کردن در تیم هوادار را هم داشتیم. سال اولی که به لیگ برتر صعود کرده بود خیلی سال خوبی داشتیم. درکل شناخت خوبی که من و کادرفنی از هم‌دیگر داریم باعث شد من با مسئولان تیم خبیر صحبت کنم و در یک تفاهم دو جانبه از این تیم جدا شدم و به تیم پیکان پیوستم. قبلاً هم دو فصل در پیکان بوده‌ام و می‌خواهم باز هم به آنها کمک کنم.» او درباره پست بازی‌اش می‌گوید: «تیم پیکان سه دفاع بازی می‌کند و این همان سیستمی است که ما هوادار داشتیم. آقای عنایتی در هوادار من در چند پست استفاده می‌کرد و فکر می‌کنم مثل فصل قبل و نیم فصل اول باز هم در چند پست بازی خواهم کرد و امیدوارم در هر پستی که آقای عنایتی صلاح می‌بیند بتوانم عملکرد خوبی را از خود به نمایش بگذارم. چند پسته بودن تمرکز بالایی را می‌خواهد و کار سختی است اما یک آپشن خوب محسوب می‌شود و بازیکنان چند پسته می‌توانند خلأهای تیم در زمان مسدودیت و محرومیت راپر و خیال مربی را راحت کنند.»

گفت‌وگوی «ایران ورزشی» با علی ثقفی کارگردان فیلم سینمایی «پرویز خان» بازیکنان تیم ملی «پرویز خان» را ببینند

خیلی تشکر می‌کنیم. خانواده آقای دهداری و آقای وطنخواه که نزدیک‌ترین فرد فوتبالی به ایشان بودند، در جریان کامل ساخت فیلم بودند و خوشبختانه به ما اعتماد کردند و لطف داشتند. شما در داستان به برشی از زندگی دهداری اشاره دارید اما به آن ۱۴ بازیکن مستعفی زیاد نمی‌پردازید و حتی اسم مستعار برای یکی از آنها انتخاب کردید، چرا چنین تصمیمی گرفتید؟

آن شخصیت که نام وحید کامیاب را برایش انتخاب کردیم، ترکیب چند بازیکن است، به اضافه تخیل نویسنده. ما از قصد این کار را کردیم که به بازیکن خاصی از آن جمع اشاره نداشته باشیم و نمی‌خواستیم اذهان سمت یک نفر برود. ولی شخصیت‌های نقش شاگردان دهداری را واقعی نشان دادید.

بله بر اساس مستندات واقعی بودند. مثلاً اینکه عابدزاده قلمزنی کار می‌کرده، واقعیت دارد. البته برای شخصیت‌هایی مثل عابدزاده و زرینچه هم کمی تخیل وارد کردیم. دوست دارید فیلم پرویز خان را بازیکنان تیم ملی فوتبال الان هم ببینند؟

خیلی زیاد. آرزویم این است که وقتی تیم ملی می‌خواهد به زمین برود یا هر تیمی، مربی بگوید بچه‌ها بیایید این فیلم را ببینیم تا روحیه بگیریم. دوست دارم این فیلم را به بازیکنان تیم ملی تقدیم کنم که وقتی بازی‌شان را می‌بینیم، با تمام وجود آرزوی پیروزی‌شان را داریم. البته آقای دهداری یک الگو برای همه است که می‌توانند ببینند مثل ایشان می‌شود جنگید و برنده شد. از سازمان سینمایی اوج که در راه ساخت این فیلم از حمایت کردند تشکر می‌کنم.

ما باید بازیگری را انتخاب می‌کردیم که به آقای دهداری شبیه باشد. آقای پورصمیمی می‌گویند اگر آقای پرویز پورحسینی زنده بود، من این نقش را بازی نمی‌کردم، چون ایشان شباهت بیشتری به آقای دهداری داشت اما حالا که آقای پورحسینی در قید حیات نیستند، آقای پورصمیمی به ما افتخار دادند. به نظر من بهترین خودشان بودند و من فکر می‌کنم که چطور می‌شود بهتر از این بود؟ جالب اینکه آقای پورصمیمی نه زادی فوتبالی بودند و نه شناختی از آقای دهداری داشتند ولی در همان روزهای اول تحقیقات خودشان پیرامون نقش را شروع کردند تا به شخصیت نزدیک شوند.

درباره روند تحقیق فیلم از چه منابعی استفاده کردید؟ دو سال تحقیق و نگارش این فیلم طول کشید. ما کتاب خاصی راجع به آن مقطع از زندگی آقای دهداری که ۱۴ بازیکن تیم ملی استعفا دادند، نداشتیم و برای همین به منابع مختلفی رجوع کردیم. باید راجع به شخصیت‌های دیگر فیلم مثل عابدزاده تحقیق می‌کردیم، راجع به دهه ۶۰، اتفاق‌های سیاسی، اجتماعی و ورزشی آن دوران، درباره بازیکنان مستعفی، درباره خود آقای دهداری و خانواده‌اش. ما ابتدا پرسش‌ها را طرح کردیم و اطلاعاتی هم به دست آوردیم. از روزنامه‌های سال ۱۳۶۵ تا صحبت با خانواده آقای دهداری. با آقای رضا وطنخواه دستیار آقای دهداری، مصاحبه سه ساعته داشتم. با شاگردان‌شان صحبت کردم. مصاحبه‌های روزنامه‌ها در آن دوران را خواندم. نظر خانواده‌شان چه بود؟

ما با دخترشان صحبت کردیم که خیلی اطلاعات خوبی به ما دادند و از ایشان

بودیم که این کارهای نشد را انجام دهیم. یکی از بازیگرانی که انتخاب کردید و گفتید هم باید بازیگر می‌بود و هم فوتبالیست و شبیه، بازیگر نقش احمدرضا عابدزاده بود که جزو جذابیت‌های اصلی فیلم پرویز خان به حساب می‌آید.

ایشان اولین کارش بود که جلوی دوربین می‌آمد و برای این نقش، ۳۰ کیلو وزن کم کرد. کلی هم تمرین کرد. هم فوتبالی و هم بازیگری. البته فقط او نبود و تک تک بچه‌ها زحمت زیادی کشیدند. از بازیگری که نقش کریم باوی را بازی کرد تا بازیگران نقش‌های سیروس قایقران، جواد زرینچه و نادر میراحمدیان. همه درخشان بودند. به غیر از این‌ها، باید به بازیگران تیم ملی کویت هم اشاره کنم که هم باید فوتبالیست می‌بودند، هم عرب می‌بودند و هم بازیگر باشند. ما نمی‌توانستیم هر کسی را انتخاب کنیم. بازیگری که نقش موید حداد را بازی می‌کند، بسیار خوب بود یا بازیگری که نقش گزارشگر عرب را بازی می‌کرد.

از اسکندر کوتی گزارشگر قدیمی فوتبال و محمدرضا کرکندی مربی فوتبال هم در نقش‌های خودشان استفاده کردید. بله آقای کوتی به ما افتخار دادند و نقش خودشان را بازی کردند. آقای کرکندی خیلی زحمت کشیدند و از اصفهان آمدند و سه ساعت و نیم زیر گریم سنگین بودند و افتخار دادند در یک صحنه ۳۰ ثانیه‌ای بازی کردند تا یک اتفاق تاریخی را در فیلم به تصویر بکشیم.

از این بازیگران که بگذریم، به سعید پورصمیمی می‌رسیم که نقش اصلی فیلم پرویز خان را بر عهده داشت.

بود که جذابیت داستانی داشت. ساخت فیلم‌هایی در ژانر ورزشی، کار سختی در جهان است. در سینمای ایران چند فیلم از این دست مانند «غلامرضا تختی» یا «بیرو» ساخته شده. درباره روند ساخت «پرویز خان» و شرایطی که برای آن تجربه کردید، توضیح می‌دهید؟

همان‌طور که اشاره کردید، ساخت فیلم ورزشی کار سختی است و به ندرت فیلم‌هایی از این دست ساخته شده، مخصوص فیلم‌هایی که درام اصلی آن هم روی مسابقه متمرکز باشد. در حالی که در فیلم ما، ۳۰ دقیقه از درام در جریان بازی می‌گذرد و مهم‌ترین اتفاق‌های فیلم هم در همان مسابقه می‌افتد. دوربین این فیلم به وسط زمین مسابقه و بین بازیکنان می‌رود. ما حرکت‌های سریع دوربین داشتیم که توپ را دنبال می‌کرد و شلاقی بود. من به دنبال این بودم که ندیده بودیم. ما نمی‌خواستیم بازی را نشان دهیم بلکه می‌خواستیم آدم‌ها را وسط مسابقه نشان دهیم.

بازیگران فیلم را چطور انتخاب کردید؟

یکی دیگر از سختی‌های فیلم پرویز خان، همین انتخاب بازیگران بود. ما باید افرادی را انتخاب می‌کردیم که هم شبیه باشند، هم بازیگر باشند و هم فوتبالیست باشند. این موضوع وقت زیادی از تیم ما گرفت و بعد هم که انتخاب شدند، مدت زیادی با مربی‌ای که داشتیم تمرین فوتبال می‌کردند. همزمان تمرین بازیگری هم می‌کردیم. اگر بدانید که با چه مشکلاتی روبه‌رو بودیم، می‌گویید چطور این فیلم را ساخته‌اید. ولی ما عاشقانه دنبال این

مصاحبه

حامد جیرووی
روزنامه نگار

جشنواره فیلم فجر این روزها حال و هوایی فوتبالی به خود گرفته است. بخصوص اینکه یکی از فیلم‌های حاضر در این دوره از جشنواره نیز موضوعی فوتبالی دارد. فیلم سینمایی «پرویز خان» به کارگردانی علی ثقفی که موضوع آن به بررسی حساس از زندگی زنده‌یاد پرویز دهداری سرمربی اسبق تیم ملی فوتبال ایران در سال ۱۳۶۵ می‌پردازد که در آن ۱۴ بازیکن تیم ملی از حضور در این تیم استعفا دادند تا یکی از پرخاصترین اتفاق‌های تاریخ تیم ملی رقم بخورد. ثقفی که یک کارگردان فیلم اولی است، در این فیلم سعی کرده تا شرایط آن دوره را به تصویر بکشد و آن را به صورت داستانی جذاب به مخاطب عرضه کند. ثقفی در گفت‌وگو با «ایران ورزشی» درباره این فیلم و شرایطی که برای ساخت آن تجربه کرده، صحبت کرده است.

جرقه ساخت «پرویز خان» چطور زده شد؟ من از زمانی که کار فیلمسازی را شروع کردم و چند مستند هم درباره فوتبال ساختم، علاقه زیادی داشتم که یک فیلم سینمایی فوتبالی بسازم. خودم هم به فوتبال علاقه زیادی دارم و وقتی مسابقات را می‌بینم، خیلی احساساتی می‌شوم. وقتی اسم آقای دهداری مطرح شد، با اشتیاق سوزه ساخت فیلم درباره ایشان را قبول کردم. اتفاق‌هایی هم که در زمان مربیگری آقای دهداری رخ داده بود، جزو اتفاق‌های خاص فوتبال ایران

دوست دارم این فیلم را به بازیکنان تیم ملی تقدیم کنم که وقتی بازی‌های‌شان را می‌بینیم، با تمام وجود آرزوی پیروزی‌شان را داریم. البته آقای دهداری یک الگو برای همه است که می‌توانند ببینند مثل ایشان می‌شود جنگید و برنده شد

یادداشت

تلاش برای شستن چهره‌های منفور خائن‌ها از تیم ملی حرف نزنند

اکبر منتشلو
روزنامه نگار

تیم ملی فوتبال کشورمان در رقابت‌های جام ملت‌های آسیا خوش درخشید و اوج درخشش تیم ملی و ملی‌پوشان کشورمان در بازی با ژاپن بود، جایی که بازیکنان باغیرت ایرانی توانستند با غلبه بر تیمی مثل ژاپن اوج قدرت و دلپستگی‌شان به ایران اسلامی و مردم خوب کشورمان را به نمایش بگذارند، جایی که فوتبالیست‌های کشورمان می‌دانستند مردم چقدر با پیروزی مقابل ژاپن خوشحال می‌شوند، بهترین نمایش را اجرا کردند تا دل مردم خوب کشورمان را به نمایش بگذارند، جایی که کشور شاید بتواند چنگی بر صورت خورشید بیندازند، اما

با دشمنان بر طبل نامیدی، حاشیه، جداسازی مردم از همدیگر و... کوبیدند و تلاش کردند ملی‌پوشان کشورمان را تحت فشار قرار دهند که البته مثل همیشه ناکام ماندند و تنها ثمره این کارها، نشان دادن چهره واقعی برخی فوتبالیست‌ها و ورزشی‌ها بود تا مردم بیشتر و بهتر از گذشته خائنان این مرز و بوم را بشناسند. حالا با اتفاقات میوم و مبارکی که در تیم ملی فوتبال کشورمان رخ داده است، برخی‌ها در تلاش برای شستن چهره‌های منفور در بین مردم هستند تا باز هم این افراد مثل زالو به ورزش و فوتبال کشورمان بچسبند و بتوانند همچنان سوءاستفاده‌های خود را داشته باشند. این روزها برخی‌ها تلاش می‌کنند تا از فرصت پیش آمده استفاده کنند و فضا را برای حرف زدن خائن‌ها از فوتبال و تیم ملی مهیا کنند.

دل میلیون‌ها ایرانی است که در طول بازی‌های گذشته از خودگذشتگی و رشادت فرزندان‌شان را در ترکیب تیم ملی دیدند. اما در روزهای حساس دیگر، مثل بازی‌های جام جهانی در همین کشور قطر اتفاقات دیگری رخ داد؛ کشور در دامی که دشمنانش پهن کرده بودند، در تب می‌سوخت و این مردم مثل همیشه منتظر خوب شدن حالشان با فوتبال بودند. منتظر بودند تا فرزندان ایران در آورده‌گاه جام جهانی بدرخشند و امید به دل‌ها بازگردد، اما نه تنها دشمنان قسم خورده اسلام و ایران از این بازی‌ها هم نگذشتند و تلاش کردند حواشی را برای تیم ملی کشورمان ایجاد کنند و متأسفانه تا حدودی هم موفق بودند، بلکه برخی از اعضای فوتبال هم آب به آسیاب دشمنان ریختند و هم‌کلام

هیچ‌گاه نمی‌توانند غیرت ایران و ایرانی را از بین ببرند و فرزندان این آب و خاک تحت هر شرایطی برای عزت و سربلندی کشورمان تلاش می‌کنند. مهم است که بعد از دیدار با ژاپن برای تیم ملی کشورمان چه چیزی رخ دهد و قهرمانی هدف مردانی است که این روزها در تیم ملی کشورمان به میدان می‌روند و به یاری خدا و دعای مردم می‌توانند به این هدف مهم هم دست پیدا کنند، حریفانی مثل قطر، کره جنوبی ویا اردن به‌طور حتم در برابر این اراده و خواست ملی‌پوشان کشورمان زانو خواهند زد، اما حتی اگر قهرمانی هم میسر نشود، چیزی از ارزش‌های این تیم که برای مردم و کشورمان با جباری و دل حریف سرفسخت و تمام عیار، مثل ژاپن را شکست دادند، کم نخواهد کرد. این یک تعارف نیست بلکه حرف